

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

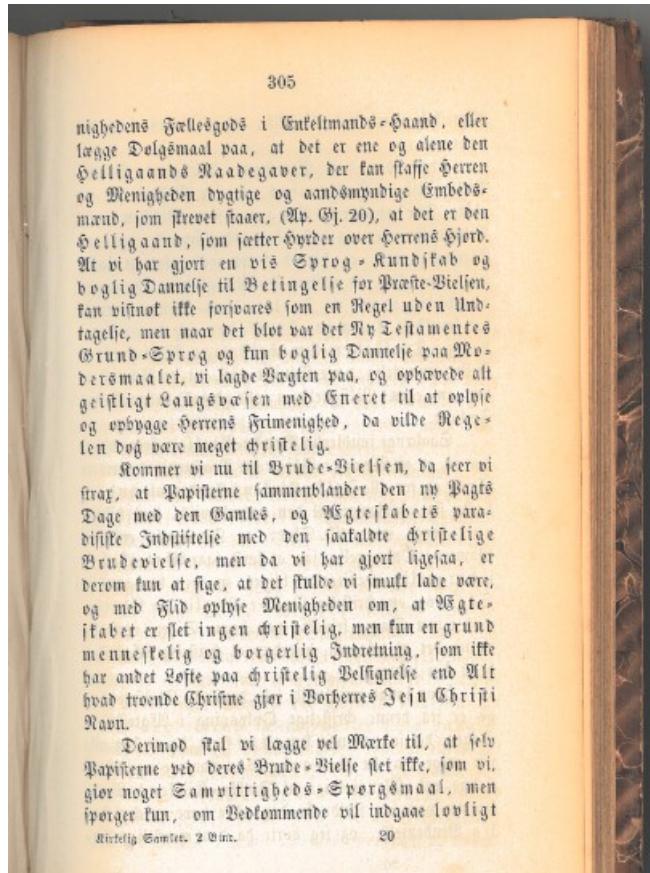
Titel: Udrag fra De syv Sakramenter

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 305. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1856_1172-txt-shoot-idm852/facsimile.pdf (tilgået 04. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

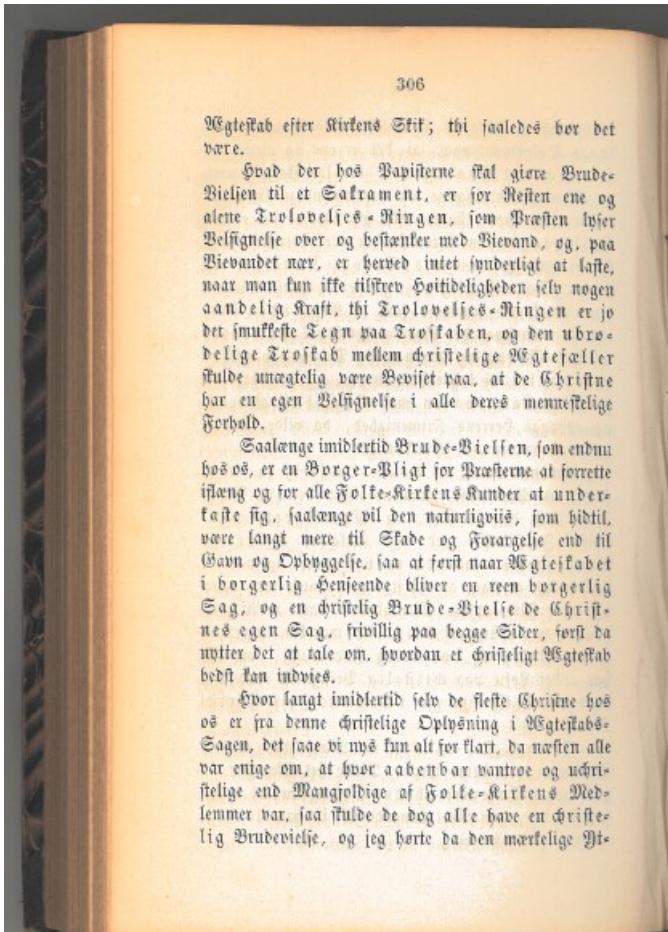

305

nighedens Fællesgods i Enkelmands-Haand, eller legge Dolgmaal paa, at det er ene og alene den Helligaands Raadegaver, der kan stasle Herren og Menigheden dygtige og andsyndige Embedsmænd, som strevet saer, (Ap. Gj. 20), at det er den Helligaand, som sætter Hyrder over Herrens Hjord. At vi har gjort en vis Sprog - Kundstab og boglig Dannelsje til Betingelse for Præste-Bielser, kan viistnot ikke forvare som en Regel uden Undtagelse, men naar der blot var det Ny Testamente's Grund-Sprog og kun boglig Dannelsje paa Mordersmalet, vi lagde Bagten paa, og opbarede alt geistligt Laugsvoæsen med Energet i at oplyse og opbygge Herrens Hrimenighed, da vilde Regelen dog være meget christelig.

Kommer vi nu til Brude-Bielsen, da seer vi strax, at Papisterne sammenblander den ny Pægts Dage med den Gamle, og Wegteskabets paradiſiske Indstiftelse med den saakaldte christelige Brudevielle, men da vi har gjort ligesaar, er derom kun at sige, at det skulde vi indest lade være, og med Hild ophye Menigheden om, at Wegteskabet er set ingen christelig, men kun en grund menneskelig og borgerslig Indretning, som ikke har under Lofte paa christelig Belsignelse end Alt hvad froende Christne gør i Vorherres Jesu Christi Navn.

Derimod skal vi lægge vel Mærke til, at selv Papisterne ved deres Brude-Bielse set ikke, som vi gior noget Samvittigheds-Spørgsmaal, men spørger kun, om Bedkommende vil indgaae lovligt Kirstig Samler. 2 Lin. 1179 1180 20

306

Wegtestab efter Kirkens Stif; thi saaledes bor det være.

Hvad der hos Papisterne skal giøre Brude-Bielien til et Sakrament, er for Resten ene og alene Trolovelses-Ringen, som Præsten syrer Belsignelse over og bestærker med Bievand, og, paa Bievandet nær, er herved intet syndeligt at løste, naar man kun ikke tilstrem Høitideligheden selv nogen aandelig Kraft, thi Trolovelses-Ringen er jo det smukkeste Tegn paa Trofabet, og den ubredelige Trofabet mellem christelige Wegteskaber skulde umtgætelig være Bevisset paa, at de Christne har en egen Belsignelse i alle deres menneskelige Forhold.

Saalenge imidlertid Brude-Bielsen, som endnu hos os, er en Borgers-Pligt for Præsterne at forrette i sleng og for alle Folke-Kirkens Kinder at underfaa sig, saalenge vil den naturligvis, som hidtil, være langt mere til Skade og Forargelse end til Gavn og Opbyggelse, saa at først naar Wegteskabet i borgerslig Henfænde bliver en een borgerslig Sag, og en christelig Brude-Bielse da Christnes egen Sag, friwillig paa begge Sider, først da mottier det at tale om, hvordan et christeligt Wegteskab bedst kan indvies.

Hvor langt imidlertid selv de fleste Christne hos os er fra denne christelige Oplysning i Wegteskab-Sagen, det saae vi nys fun alt for klart, da næsten alle var enige om, at hvor aabenbar vante og uchristelige end Mangfoldige af Folke-Kirkens Medlemmer var, saa skulde de dog alle have en christelig Brudevielle, og jeg hørte da den mærkelige Di-

